

(1796) “ श्वठि असंस्कारगत्योः ” (X-चुरादि:-1565. सक. सेट्. उभ.)
 ‘ श्वठ इत्यस्य पाठान्तरमिदम् ’ इति सि. कौमुदी । दौर्गसम्मतः पाठः इति
 सायणस्वामिनौ । ‘ संस्कारगत्योः ’ इति मैत्रेयशाकटायनहेमचन्द्रादयः ।
 श्वण्ठकः-ण्ठका, शिश्वण्ठयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिक-
 कण्ठयतिवत् (150) ज्ञेयानि ।

(1797) “ श्वभ्र गतौ ” (X-चुरादि:-1624. सक. सेट्. उभ.)

‘ —गतौ च ; चकारात् कृच्छ्रजीवने इति दौर्गाः ’ इति स्वामी । ‘ —बिले
 गतौ तङ्के ’ इति वोपदेवः । ‘ श्वभ्रिः बिलार्थे च द्रुमे ’ इति धा. का.
 व्याख्या (3-24) ।

श्वभ्रकः-भ्रिका, शिश्वभ्रयिषकः-षिका ; श्वभ्रयिता-त्री, शिश्वभ्रयिषिता-त्री ;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि कर्णयतिवत् (170) ऊह्यानि । कर्मणि क्तप्रत्यये-^Aविश्वभ्रितः ।

(1798) “ श्वर्त गतौ ” (X-चुरादि:-1623. सक. सेट्. उभ.)

‘ श्वर्त गत्यां च ; चकारात् कृच्छ्रजीवने ’ इति क्षीरस्वामी । सर्वाण्यपि
 रूपाणि चौरादिककर्णयतिवत् (170) ज्ञेयानि ।

(1799) “ श्वल आशुगमने ” (I-भ्वादि:-549. सक. सेट्. पर.)

‘ शल — ’ इति क्षीरस्वामी । ‘ आशुगतौ ’ इति काशकृत्स्न-कातन्त्र-
 शाकटायनादयः । ‘ —वेगे ’ इति वोपदेवः ।

श्वालकः-लिका, श्वालकः-लिका, शिश्वलिषकः-षिका, शाश्वलकः-लिका ;
 इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककलयतिवत् (280) ऊह्यानि ।
 औणादिके (द. उ. 8-132) वन्प्रत्यये उपधाया उत्वे च रूपमेवम्—**शुल्वम्**=
 स्त्रीपुरुषयोगः । कर्तरि क्तप्रत्यये—^Bप्रश्वलितः । घटादित्वप्रयुक्तकार्याणि न
 संभवन्ति ।

(1800) “ श्वल्क परिभाषणे ” (X-चुरादि:-1570. सक. सेट्. उभ.)

‘ —भाषणे ’ इति शाकटायनचन्द्रकाशकृत्स्नकातन्त्रादयः ।

A. ‘ आश्वर्तितो रणभुवं सबलोऽत्र रेजे विश्वभ्रिताभ्रकुहरे सति तूर्यनादे ॥ ’

B. ‘ दलतनु प्रश्वलितान् परान् प्रति..... ॥ ’ धा. का. 1-70.